

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 23 czerwca 2021r. Sąd Rejonowy zasądził od strony pozwanej T. (...)w W. na rzecz powoda M. R. kwotę 338 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 września 2020 roku do dnia zapłaty oraz orzekł o kosztach procesu.

W apelacji od powyższego wyroku, zaskarżając go w całości, strona pozwana zarzuciła:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na wynik sprawy:

- art. 233 § 1 w zw. z art. 245 kpc,

- art. 233 § 1 w zw. z art. 278 kpc

2. naruszenie przepisów prawa materialnego:

- art. 361 § 1 w zw. z art. 6 kc

- art. 361 § 1 w zw. z art. 6 kc,

- art. 354 § 2 i art. 826 § 1 i 3 kc.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania celem przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego w szczególności obejmującego dowód z opinii biegłego, ewentualnie przeprowadzenie przez Sąd drugiej instancji tego dowodu i zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu za obie instancje.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację oparł się na ustaleniach faktycznych Sądu Rejonowego i zważył co następuje. Apelacja strony pozwanej nie ma żadnych uzasadnionych podstaw, a Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu pierwszej instancji uwzględniając w całości żądanie pozwu, ocenę dowodów jak i argumentację prawną, których apelacja skutecznie w żaden sposób nie podważa, stanowiąc z nimi jedynie pozbawioną podstaw polemikę.

Nie ma zatem przede wszystkim uzasadnionych podstaw podnoszony przez skarżącą zarzut naruszenia prawa procesowego, tj. przepisu art. 233 § 1 kpc, gdyż przeprowadzona przez Sąd Rejonowy ocena dowodów jest w zupełności poprawna i dokonana bez naruszenia wymogów przewidzianych w tymże przepisie art. 233 § 1 kpc. Za trafny uznać należy bowiem pogląd wyrażany tak w orzecznictwie Sądu Najwyższego jak i sądów powszechnych, że jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (zob. m. in. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002r. II CKN 817/00 oraz Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 26 stycznia 2012 r. I ACa 1482/11). Takiego zarzutu nie można zaś postawić i nie czyni tego skutecznie, w świetle wyżej wskazanych kryteriów skarżący, dokonanej przez Sąd Rejonowy ocenie zebranych dowodów, w tym przede wszystkim dowodów z dokumentów, na podstawie których Sąd ten ustalił, że żądana przez powoda kwota poniesionych kosztów prywatnej opinii technicznej - kalkulacji kosztów naprawy samochodu, nie była zawyżona. Dokonując zatem prawidłowej oceny zebranego materiału trafnie Sąd pierwszej instancji stanął na stanowisku, że w okolicznościach niniejszej sprawy, analizując rodzaj, stopień szczegółowości i wartość merytoryczną sporządzonej kalkulacji naprawy samochodu, poniesiony przez powoda koszt tejże kalkulacji

nie był zawyżony. Również w ocenie Sądu Okręgowego, uwzględniając koszty tego rodzaju kalkulacji w innych licznych toczących się sprawach o podobnych stanach faktycznych, koszt ten dochodzony przez powoda w rozpoznawanej sprawie, nie odbiega istotnie, a już na pewno nie rażąco, od owych innych kalkulacji. Oceniając zaś adekwatność kosztów opinii do nakładu pracy związanego z jej sporządzeniem oraz poniesionych kosztów, wskazać należy, że pozwany nie chce zaakceptować, że części od I do III opinii zawierają dokładne dane opisowe, w tym wyniki badania, a część czwarta stanowi wnioski oparte na analizie danych z poprzednich części. Fragment części opisowej stanowi wprawdzie kosztorys stanowiący kalkulację naprawy w systemie A., jednak skarżąca pomija, a co trafnie podnosił powód i co prawidłowo przyjął Sąd Rejonowy, że wykorzystując w opinii powyższą kalkulację, powód poniósł koszty za udostępnienie licencji co jednoznacznie wynika z treści faktury nr (...) z 31 sierpnia 2018r. (k. (...)) i również te koszty stanowiły składnik dochodzonych kosztów opinii technicznej, będących podstawą żądania pozwu.

Sąd Okręgowy również w całości podziela argumentację rozważań uzasadnienia Sądu pierwszej instancji dotyczącą pominięcia dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej, nie dostrzegając jakiegokolwiek potrzeby jej powtórzenia i której apelacja, mając na uwadze także wcześniejsze rozważania, również skutecznie nie podważa. W myśl art. 505⁷ § 2 kpc opinii biegłego nie zasięga się, jeżeli jej przewidywany koszt miałby przekroczyć wartość przedmiotu sporu, chyba że uzasadniają to wyjątkowe okoliczności. Zgodnie zaś z art. 505⁶ § 3 kpc jeżeli sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy. Tego rodzaju okoliczności, mając też na uwadze wcześniejsze rozważania, dawały możliwość uwzględnia żądania powoda, przy pominięciu dowodu z opinii biegłego. Dodatkowo już tylko zatem należy zauważyć, że jak wynikało z opinii biegłego sądowego, wykonanej w innej sprawie, koszt opinii technicznej sporządzonej na zlecenie powoda, w kwocie nawet nieco wyższej niż w sprawie niniejszej, nie został przez biegłego uznany za zawyżony (k.(...)).

Z powyższych zatem przyczyn, gdy zarzuty apelacji tak naruszenia prawa procesowego jak i materialnego oraz wywody ich uzasadnienia w żaden sposób nie podważyły trafności rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, apelacja, ta nie mogła podlegać uwzględnieniu.

Z wyżej wskazanych przyczyn Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc, oddalił apelację (pkt I), a o kosztach postępowania apelacyjnego orzekł w myśl art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 i art. 391 § 1 kpc.

Uzasadnienie wyroku sporządzono w myśl dyspozycji przepisu art. 505¹³ § 2 kpc, zgodnie z którym jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Sygn. akt II Ca 1304/21 Ś., dnia 24 czerwca 2022 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)